

§ 191. c. s. ř. Přerušeni řízení v třetí instanci jest nepřipustno.
§ 158. obč. zák. Svědectví matčino jest bezvýznamné jen jde-li o **oduznání manželského původu děcka**, nikoli však, **zamítá-li se dotyčná žaloba.**

(Rozh. nejv. soudu z 9. pros. 1908, Rv III. 368/8.)

Žaloba manžele o oduznání manželského původu děcka, za trvání manželství zrozeného, byla ve všech třech instancích zamítnuta.

D ů v o d y

nejvyš. soudu: Co se především týče návrhu dovolatelova, aby bylo řízení procesní dle § 191. c. s. ř. přerušeno vzhledem k tomu, že jest pod Vr X. 2573/8 zavedeno proti manželce dovolatelově trestní řízení pro zločin podvodu dle §§ 197. a 199. a tr. z., nemohlo návrhu tomu dáno býti místa, poněvadž dovolací stolice nemůže věc učiniti zralou ku rozhodnutí, tudíž také odchýlná zjištění skutková předsevzítí nemůže. Proto tu není podmínky § 191. c. s. ř., že totiž vyšetření trestního skutku a odsouzení, jak předvídati jest, má rozhodný vliv na rozhodnutí právní rozepře. Dovolatel mohl by výsledek trestního řízení, pro něho příznivý, uplatniti jen žalobou o obnovu dle § 530. č. 2. c. s. ř.

Co se tkne dovolání samého, opírá se o dovolací důvod § 503. č. 4. c. s. ř. Dovolání jest již proto neospravedlněno, poněvadž rozsudek prvního soudu v odvolání pro nesprávné použití zákonných ustanovení práva materiálního vůbec ani v odpor brán nebyl, tudíž odvolací soud ani příčiny neměl, zabývati se otázkou touto.

Ostatně by nebylo dovolání ani v tomto směru věcně ospravedlněno, poněvadž § 158. obč. zák. vylučuje sice potud jediné svědectví matky dítěte, že údaje nemohou býti podkladem pro oduznání manželského původu, z čehož však nikterak nelze dovozovati, že také rozsudek zamítající žalobu o odporu nesmí opírán býti jedině o svědectví matky dítěte.

Dovolání slušelo tudíž zamítnouti.

S k ř i p s k ý.

Rozhodu je o rekursu, podaném proti výroku o útratách a o námitce místní nepřislušnosti soudní, obsaženému v rozsudku okr. soudu vykonávajícího pravomoc ve věcech obchodních, kausální senát či obecný senát odvolací?

Firma St. podala u okr. soudu Brno-město žalobu proti eráru na zaplacení obnosu 114 K 53 h jakožto náhrady škody za ztracené nákladní zboží, jež mělo býti dráhou dopraveno z Olomouce do Mor. Ostravy. Žalovaný erár vznesl námitku místní nepřislušnosti uváděje, že vzhledem k ustanovení §u 4. I. odst. in fine nař. vešk. min.

ze dne 9. III. 1898 č. 41. ř. z. měla žaloba býti podána u okr. soudu Vídeň-Vnitřní město.

Rozsudkem c. kr. (jakožto obchodního) soudu Brno-město, jímž současně byla zamítnuta námitka místní nepříslušnosti soudu, bylo žalobě vyhověno.

Proti rozsudku tomu podaly obě strany rekurs a to žalobkyně co do výroku o útratách »na c. kr. zemský jakožto rekursní soud v Brně«, žalovaný erár jak co do výroku o místní soudní příslušnosti, tak i o útratách »na c. k. zemský jakožto obchodní soud v Brně«.

Usnesením obecného rekursního senátu c. k. zemského soudu v Brně byl rozsudek I. stolice v otázce místní soudní příslušnosti potvrzen, v otázce útrat částečně změněn.

Revisnímu rekursu žalovaného eráru c. k. nejvyšší soudní dvůr usnesením ze dne 30. června 1909 č. j. $\frac{R III. 232/9}{1}$ nevyhověl z těchto

d ů v o d ů :

Strana žalovaná žádala před skončením ústního přelíčení, aby přítomný spor byl označen jakožto záležitost patřící pod soudní pravomoc ve věcech obchodních; vzhledem k tomu byl též do rozsudku I. stolice pojat příslušný dodatek, pravomoc onu vyznačující. (§ 446. c. s. ř.)

Opravné prostředky proti takovýmto rozsudkům (odvolání a rekursy dle § 55. c. s. ř.) patří před sborový soud I. stolice jakožto senát obchodní. (§ 6. j. n.)

Rekursy proti usnesením okresních soudů, jež mimo obecnou soudní pravomoc vykonávají též soudní pravomoc ve věcech obchodních, dlužno předložiti krajským resp. zemským soudům a rozřešiti bez přivzetí soudce laika. (§ 207. III. odst. jedn. ř.)

Ačkoliv měl tudíž dle §u 6. j. n. rozhodnouti o rekursech obou stran, podaných proti usnesení o útratách, obsaženému v rozsudku I. stolice, o b c h o d n í senát c. k. zemského soudu v Brně, tedy nelze přece usnesení obecného procesního senátu o oněch rekursech označiti jako zmateční dle §u 477. č. 3. c. s. ř., poněvadž strany mohly výslovným ujednáním učiniti dotyčný soud příslušným ku rozhodnutí přítomného sporu. (§ 104. j. n.)

Proto nebylo vyhověno rekursu žalované strany, jež naříkala usnesení vynesené o hořejších rekursech jakožto zmatečné vzhledem k tomu, že učiněno bylo senátem odvolacího soudu, povoláním k výkonu o b e c n é soudní pravomoci; mimo to nestává jediného uplatňovaného důvodu zmatečnosti §u 477. č. 2. c. s. ř., poněvadž složení dotyčného senátu odpovídalo §u 7. j. n.

B r a b l e c.